

01	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	01	11	21	31	41	51	61	71	81	91	00
00	05	15	25	35	45	55	65	75	85	95	04	14	24	34	44	54	64	74	84	94	03

Päätoimittaja
Lauri Kontro

Toimituspäälliköt
Juussi Martikainen
Tiina Taipale

Puolueet ottavat eurovaalit tosissaan – pitkästä aikaa, ellei peräti ensimmäistä kertaa. **PÄÄKIRJOITUSTOIMITTAJA ARI NIEMI TURUN SANOMISSA**

Suomen pidettävä kiinni tavoitteistaan

Euroopan komissio esitteli keskiviikkona suunnitelmansa EU:n tulevasta energia- ja ilmastopoliitikasta vuoteen 2030 saakka.

Komissio esittää, että jäsenmaiden pitää vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä vuoden 1990 tasosta 40 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Lisäksi uusiutuvan energian osuus pitäisi nostaa 27 prosenttiin. Myös päästökauppaa halutaan uudistaa, koska nykyisellään se ei toimi.

Suurin muutos nykyiseen, vuoteen 2020 ulottuvaan ilmast- ja energiapolitiikkaan on, että esityksessä luovutaan uusiutuvan energian osalta maakohtaisista tavoitteista. Uusiutuvan energian tavoite olisi esityksen mukaan koko EU:n yhteinen.

Komissio haluaa luopua myös sitovista tavoitteista liikenteen biopolttoaineiden osalta. Nykyinen tavoite on kymmenen prosenttia. Sitovien tavoitteiden sijaan komissio näyttää luottavan, että uudistuva päästökauppa ohjaa sekä teollisuutta että tavallisia kansalaisia kohti päästöttömämpää kulutusta.

Komission esitystä on arvosteltu kunnianhimottomuudesta. Toisaalta päästötavoitteen kiristymisen pelätään vaarantavan Euroopan kilpailukykyä, koska koko maailman kattavaa yhteistä päästöjen rajoittamissopimusta ei ole saatu aikaseksi.

Maakohtaisista sitovista kiintiöistä luopuminen ja siirtyminen yhteisvastuuseen on ongelmallista. Yhteisvastuu johtaa helposti siihen, ettei kukaan ole vastuussa.

Tavoite lisätä uusiutuvan energian osuus yhteisesti 27 prosenttiin vaikuttaa Suomen kannalta pieneltä. Suomelle asetettu vuoden 2020 tavoite on 38 prosenttia. Uusiutuvan energian osuus oli toissa vuonna jo 37 prosenttia eli olemme jo melkein maalissa.

Aivan varmaa tavoitteen saavuttaminen ei Suomenkaan osalta ole, koska viime vuonna monet energialaitokset siirtyivät kotimaisista energialähteistä kivihiileen. Syynä kivihiilen käytön lisääntymiseen ovat olleet päästö-oikeuksien hintojen lasku sekä kotimaiset päätökset. Turpeen verotuksen kiristäminen ja energiapuun tukien pieneneminen ovat osaltaan heikentäneet kotimaisten vaihtoehtojen kilpailukykyä.

Komissio haluaa luopua maakohtaisista päästötavoitteista.

Sitovan tavoitteen poistaminen liikenteen polttoaineilta ei saa johtaa siihen, että jo tehdyt ja suunnitteilla olevat investoinnit biopoltto-aineisiin jäisivät tyhjän päälle. Investoinnit ovat kalliita ja niillä tähdätään vuosikymmenien päähän. Tästä syystä myös energia- ja ilmastopoliitiikan pitää olla ennustettavaa ja pitkäjänteistä.

Komission esitys tulee sopivaan aikaan. Päättöksiä EU:n uudesta energia- ja ympäristöpolitiikasta tehdään vasta EU-vaalien jälkeen. Äänestäjillä on mahdollisuus vaikuttaa siihen, ketkä asiasta ovat komissiossa ja Euroopan parlamentissa päättämässä.

Luopuminen maakohtaisista sitovista tavoitteista lisäisi jäsenmaiden omaa päätösvaltaa. Suomella ei olekaan mitään syytä luopua omista tavoitteistaan uusiutuvan energian lisäämisessä.

Hallituksen viime vuonna päivittämän energia- ja ilmastostrategian mukaan muun muassa kivihiilen energiakäytöstä pitäisi luopua kokonaan vuoteen 2025 mennessä. Tavoitteena on myös vähentää fossiilisten polttoaineiden käyttöä liikenteessä.

Uusiutuvan energian käytön lisääminen ei ole pelkäästään ilmastopoliittikkaa. Kysymys on myös Suomen kauppataseesta, omavaraisuudesta ja työllisyydestä.

”Yhteisvastuu johtaa helposti siihen, ettei kukaan ole vastuussa.

Tarkastajat kiertoon

EU-tukien tarkastajat ovat Euroopassa nykyisin laaja ammattikunta. Uusia virkamiehiä on tarvittu, jotta suorien tukien valvonta olisi mahdollista.

Valvonta onkin pitkälle kehittynyttä – ainakin Suomessa. Suomalainen virkamies on tunnetusti osaava, mutta sen lisäksi myös tiukkaa ja tarkka. Joskus tiukkuus on saattanut mennä jopa saivartelun asteelle.

Suomessa elää käsitys, että valvonta ei välttämättä ole yhtä pikkutarkkaa kaikissa jäsenmaissa. Etelä-Euroopassa käytännöt voivat olla suurpiirteisempiä kuin kylmässä Pohjolassa, jota leimaa saksalais-ruotsalainen hallintokulttuuri.

Käsitys ei välttämättä ole väärä. Monet esimerkit osoittavat, että suhtautuminen asioihin voi vaihdella maasta toiseen. Se mikä

on käytäntönä Suomessa, ei välttämättä päde Italiassa – ja toisinpäin.

Tämän on huomannut myös Euroopan parlamentin maatalousvaliokunta. Valiokunta hyväksyi suomalaisen Petri Sarvamaan (kok.) esityksen virkamiehille annettavasta pakollisesta harjoittelujaksosta toisessa jäsenmaassa. Sarvamaan aloite on monella tavalla hyödyllinen.

Pakollisen harjoittelun tarkoituksena on yhtenäistää tarkastuskäytäntöjä koko EU-alueella. Tavoite on hyvä. Kun yhteisessä EU:ssa kerran ollaan, tulisi myös sääntöjen olla samat kaikille.

”Muissa maissa säädöksiä sovelletaan käytännönläheisemmin, eli toisin sanoen ollaan löyempiä”, sanoo Sarvamaa.

Käytännönläheisyys tarkoittanee samaa kuin maalaisjärki. Sitä tarvitaan epäilemättä myös EU:ssa.

VIERASYLIÖ

Vihreän talouden ohjelma Euroopalle vuonna 2030

Euroopan unionin komissio teki keskiviikkona esityksen mittavasta energia- ja ilmasto-paketista. Se on vihreän talouden ohjelma Euroopalle, tähtäimessä vuosi 2030.

Paketissa otetaan oppia tuoreista kokemuksista ja uudistetaan vuonna 2008 päätettyjä tavoitteita ilmastomuutoksen hidastamiseksi ja energiaturvallisuuden parantamiseksi.

Oli korkea aika tehdä nämä linjaukset. Ensi vuoden lopulla pidetään Pariisissa kansainvälinen ilmastokokous, jossa pyritään sopimaan uusista sitoumuksista päästöjen vähentämiseksi ja ilmastomuutoksen hillitsemiseksi. On myös tärkeää antaa selkeä signaali tulevaisuuden läinsäädännöstä energia-alan investoijille.

Euroopan unionin huippukokous käsittelee tätä kokonaisuutta maaliskuussa.

Joustavuutta ja kustannustehokkuutta Energia- ja ilmastopaketin kantavana ajatuksena on jatkaa kunnianhimoista ilmastopoliittikkaa, mutta valita samalla keinot aiempaa joustavammin ja kustannustehokkaammin.

Suurin ero aiempaan on päästöjen vähentämisen asettaminen etusijalle. Tärkein syy tähän on se, että päällekkäiset tavoitteet päästökaupan piirin kuuluvilla aloilla ovat sotkeneet toisiaan: sitova uu-

Tavoitteena on, ettei metsänhoidolle tule erilaisia kestävyys-kriteereitä riippuen puun loppukäytöstä.

siutuvien tavoite on johtanut joissakin jäsenmaissa ylikompensoiviin ja veronmaksajille kalliisiin tukijärjestelmiin. Tämä on haitannut energian sisämarkkinoiden kehittymistä ja ollut osaltaan painamassa päästökaupan hintaa alas.

Päästöjen vähennystavoite on 40 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Uusiutuvan energian kansallisesti sitovista tavoitteista luovutaan ja asetetaan EU:n laajuiuen vähintään 27 prosentin tavoite. Tämän toteutumista seurataan jäsenmaiden toimien valossa.

Jo 40 prosentin päästövähennystavoitteen ja kunnolla toimivan päästökaupan pitäisi paketin taloudellisten taustaselvitysten mukaan riittää ohjaamaan riittävästi uusiutuvien investointeja jatkossa.

Energiatehokkuuden osalta asiaan palataan myöhemmin tänä vuonna, kun selvitys energiatehokkuusdirektiivin

toimivuudesta on valmistunut. Tavoitteena on nykyistä kustannustehokkaampi lähestymistapa, sektoreittain parhaista toimista, yleisen kattotavoitteen sijaan.

Bioenergialle lisää kilpailukykyä Kunnianhimoisen päästötavoitteen ohessa jatketaan globaalisia kilpailussa olevien energiantensiivisten alojen kompensointia ilmaisten päästöoikeuksien kautta nykyisessä muodossaan. Tällä varmistetaan teollisuutemme kilpailukykyä ja estetään ”hiilivuotoa”, jossa tuotanto ja päästöt siirtyisivät saastuttavampiin maihin – ja kansainväliset kokonaispäästöt lisääntyisivät.

Vuonna 2020 käynnistyy päästökaupan markkinareservi. Se estää liian suurten kysynnän ja tarjonnan epätasapainojen syntyminen päästökauppaan – jättäen silti markkinoille tilaa hinnoitella edullisin kustannus vähentää päästöjä. Tällaisen järjestelmän puute ajoi päästökaupan ongelmiin talouskriisin ja muiden tekijöiden yhteisvaikutuksesta.

EU:n linjaus vuodelle 2030 on Suomen kannalta hyvä uutinen. Vapaus valita omat keinot päästöjen vähentämiseksi ja uusiutuvan energian lisäämiseksi kasvaa. Vahvistuvan päästökaupan pitäisi tehdä bioenergiasta kilpailukykyinen

Biotalouden nostaminen päämääräksi vastaa Euroopan yhteisiin haasteisiin.

vaihtoehto ilman erillisiä tukia.

Komissio linjasi myös, että metsäpohjaisen biomassan osalta edetään uudistetun EU:n metsästrategian mukaisesti. Tavoitteena on, ettei metsänhoidolle tule erilaisia kestävyyskriteereitä riippuen puun loppukäytöstä. Liikenteen bioelvoitteesta luovutaan, mutta esimerkiksi metsäpohjaisille uuden sukupolven biopolttoaineille luodaan uusia kannustimia.

2030 energia- ja ilmastopaketti on siis erinomainen kokonaisuus paitsi ilmastomuutoksen hidastamisen myös kustannustehokkuuden sekä Suomen ja Euroopan kilpailukyvn kannalta.

Biotalous tukee maakuntien Suomea Ilmasto- ja energiaratkaisuja toteutetaan myös EU:n aluepolitiikassa ja maaseudun kehittämisessä.

Uusi ohjelmakausi on alkamassa ja Suomi neuvottelee parhaillaan komission kanssa omasta aluekehitys- ja maa-

seutuohjelmistaan vuosille 2014–2020.

Maaseudun kehittämisen rahoituksessa Suomi onnistui hyvin. Rakennerahastoissa taas tulee eteen neljänneksen leikkaus nykyiseen kauteen. Aluepolitiikasta päätettiin osana EU:n budjetikehyksiä vuosi sitten.

Uudella ohjelmakaudella 2014–2020 sekä rakennerahastoilla että maaseudun kehittämisellä edistetään ilmastomuutoksen kannalta haitallisten päästöjen vähentämistä ja niiden tärkeimmän aiheuttajan eli energian tuotannon ja kulutuksen perusteellista muutosta kestävämpään suuntaan.

Euroopan aluekehitysrahaston varoista 20 prosenttia tulee kehittyneissä maissa käyttää matalahiilisen kehityksen edistämiseen ja erityisesti uusiutuvaan energiaan ja energian säätoon. Suomi on omalta osaltaan nostanut riman 25 prosenttiin.

Tulvien vuosien aluekehitystä sekä maaseutu- ja maatalouspolitiikkaa kokoaivaksi yhteiseksi avainsanaksi sopii vihreä talous – eli biotalous.

Biotalouden nostaminen päämääräksi vastaa Euroopan yhteisiin haasteisiin. Samalla se tukee Suomessa suuntaa kohti maakuntien Suomea.

OLLI REHN
Kirjoittaja on Euroopan komission varapuheenjohtaja ja talouskomissaari.

Taivaallista taidetta

Kirkas valo heijastuu taivaalta jääkiteisiin ja luo ihmeellistä valotaidetta. Kulkija on matkalla jään yli Harakan saareen Helsingin edustalla.

Haloilmiö tarkoittaa aurinгон, kuun tai muun kirkkaan valon aiheuttamia renkaita, kaaria ja valoläikkiä. Ne syntyvät heijastumalla ja taittumalla jääkiteistä. Tuoreita havaintoja voi kurkistaa verkon Taivaanvahti-havaintopalvelusta.

KOLUMNI: ANTTI KANTOLA

Suomea myyvät miehet, pitäkää tauko!

Nämä miehet myivät Nokian, julistivat otsikot viime syksynä ja kuvat näyttivät myyjät: Nokian silloinen toimitusjohtaja **Stephen Elop** ja hallituksen puheenjohtaja **Risto Siilasmaa**.

Ikävä tarina suomalaisyrityksiä ulkomaille myyvistä miehistä sai jatkoa keskiviikkona. Toimitusjohtaja **Sakari Tamminen** ja hallituksen puheenjohtaja **Kim Gran** ovat miehet, jotka myivät te-räsyhtiö Rautaruukin sen ruotsalaiselle kilpakumppanille SSAB:lle.

Nokian Renkaiden toimitusjohtajalla Granilla samoin kuin Tammisella on muitakin meriittejä, mutta tästä eteenpäin heidät muistetaan myös Rautaruukin myyjinä.

Toivottavasti Gran ja Tamminen eivät saa enää kovin paljon seuraajia. Suomen myyjät, pitäkää tauko!

”Jos Ruukki loppuu, Raahekin loppuu”, tiivisti torstain Ilta-Sanomat raaheilaisten tunnelmat.

Otsikko ei ole liioiteltua. Rautaruukin perustaminen vuonna 1960 aloitti uuden luvun Raahen historiassa. Hiipuva puukaupunki sai uutta virtaa.

Rautaruukki perustettiin hyödyntämään Suomen metallivaroja. Yhtiön perustaminen ja Raahen valinta sen pää-

antti.kantola@maaseuduntulevaisuus.fi

toimipaikaksi oli myös aluepolitiikkaa, jossa merkittävä taustavaikuttaja oli presidentti **Urho Kekkonen**.

Vielä kesällä 2008 Raahen seudun kunnat muistivat Kekkosta. Silloin kaupungissa paljastettiin kuvanveistäjä **Matti Peltokankaan** muotoilema pronssinen presidentti. Patsas silmäilee Rantapuistoa jalustalta, joka on tietienkin oman paikkakunnan terästä.

Raahessa Rautaruukki työllistää yli 2 700 ihmistä.

Hämeenlinnan on toiseksi suurin ruukkilainen paikkakunta. Raahen terästä jalostavassa Hämeenlinnan-yksikössä on yli 900 työntekijää. Raahesta tulee Hämeenlinnaan tuliaisia päivittäin: teräsurullia vaunuissaan kiskovat veturit ovat tuliki tavallinen näky Hämeenlinnan ratapihalla.

Mutta Rautaruukki ei ole vain Raahe ja Hämeenlinna. Yritys toimii Suomessa 26 paikkakunnalla. Ruukkilaisien pitäjien joukossa on monia perinteisen maaseudun paikkakuntia.

Vimpelissä Rautaruukilla on 120 työntekijää. Se on paljon kunnassa, jonka asukasluku on vähän yli 3 000.

Kun Vimpelin-tehtaalta ajaa tietä 68

noin kuusi kilometriä Alajärven Luomahollle, niin vastaan tulee seuraava Ruukin yksikkö. Työntekijöitä on yli 60. Kumpikin tehdas tekee kattoja, seinäprofileileja ja julkisivuelementtejä.

Oulaisissa rautaruukkilaisia on yli 60, samoin Järvenpäässä ja Kankaanpäässä. Pulkkilassa Rautaruukilla on yli 80 ja Hangon Lappohjassa yli 90 työntekijää.

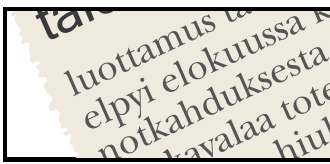
”Jos Ruukki lähtee, siinä menee moni palapeli ihan uusiksi.” Näin sanoo ruukkilaisen pikkupitäjän kuntapäättäjä.

Hän luettelee pelin palasia. Kunnan veropohja romahtaa. Uusia teollisia työpaikkoja on todella vaikea luoda. Kuitenkin niitä tarvittaisiin pitäjässä, joka sijaitsee kaukana maakuntakeskuksista. Ilman työpaikkoja kunta ei saa uusia asukkaita. Ilman uusia asukkaita ei ole rakentajiakaan.

Ja niin edelleen. Paha kierre uhkaa. Jos Rautaruukki lähtee, muutkin työpaikat ovat vaarassa. Monella paikkakunnalla Rautaruukin tehtaan kupeseen on kasvanut merkittävä alihankkijaverkosto.

Ainakin 900 työpaikkaa häipyy. Näin kertoivat kerhoivat SSAB ja Rautaruukki keskiviikkona.

LEHTIKATSAUS

Tunnustusta valiokunnalle

Suomenmaan mukaan peruslakivaliokunnan puheenjohtajaa Johannes Koskista (sd.) pitää kunnioittaa. ”Hän on halunnut puheenjohtajana olla säilyttämässä perustuslakivaliokunnan arvostusta ja arvovaltaa. Sama tunnustus on annettava suurimmalle osalle valiokunnan jäseniä.

Silkkaan politikointiinkin valiokuntaa on viime aikoina tosin yritetty käyttää. Tähän ovat syyllistyneet erityisesti kokoomus ja sen voimahahmoihin kuuluva Kimmo Sasi. Vaikka Sasi on vain valiokunnan varajäsen, hän on – eduskuntaryhmänsä suosiollisella avustuksella – noin vain saattanut syrjäyttää kesken kokouksenkin varsinaisen jäsenen, joka ei ole ollut yhtä valmis polkemaan valiokunnan arvovaltaa puolue-etujen suohon.”

Läpinäkyvyys kaikkien etu

Keskisuomalaisen mielestä läpinäkyvyys on myös vakuutuslääkäreidenkin etu.

”Läpinäkyvyyden tulee koskea niin lausunnon taustalla olevaa kriteeristöä kuin vakuutusyhtiöiden asiantuntijoiden sidonnaisuuksien ilmoittamista. Myös vakuutuslääkärideiden koulutus kaipaa läpivalaistua: nyt vakuutuslääkäreille lisäkoulutusta antavat vakuutusyhtiöt itse. Tämä ei lisää järjestelmän luotettavuutta.”

”Potilas on usein tuntenut jäävänsä peläksi tilastotapaukseksi. Hänellä on oikeus saada itseään koskevista päätöksistä ymmärrettävällä kielellä kirjoitetut perustelut.”

”Selkeät perustelut ovat kaikkien etu. Täsmälliset perustelut ja läpinäkyvä kriteeristö vähentäisivät vakuutuslääkärideiden ammattitaidon epäilyä. Potilas pystyisi tällöin myös arvioimaan itse tilannettaan paremmin esimerkiksi harkitessaan muutoksenhakua. Samalla selkeät perustelut vähentäisivät turhaa työtä ja nopeuttaisivat myös mahdollista jatkokäsittelyä.”